

(1)

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

19 JANUARI 1949.

19 JANVIER 1949.

WETSVOORSTEL

—

op de aansluiting van het tijdelijk gemeente- en provinciepersoneel bij de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid.

—

PROPOSITION DE LOI

—

assujettissant le personnel temporaire des provinces et des communes à l'Office National de Sécurité Sociale.

—

TOELICHTING

DEVELOPPEMENTS

—

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

—

MESDAMES, MESSIEURS,

De wet op de pensioenen voor het gemeentepersoneel, dd° 25 April 1933, en het Koninklijk besluit van 30 December 1933 voorzien dat de permanent tijdelijke gemeentepersoneelsleden afdragen aan de Omslagkas of aan de plaatselijke pensioenkassen.

De besluitwet van 28 December 1944 inzake oprichting van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid voorziet welke categorieën van werknemers vallen onder de toepassing van deze besluitwet. Het rondschrĳven v. d. R.M.Z., dd° 17 September 1945 bepaalt dat de besluitwet toepasselijk is op de in dienst van de gemeentebesturen zijnde personen, die uitgesloten zijn van de wet van 25 April 1933 en het Koninklijk besluit van 30 December 1933 inzake de pensioenen voor het gemeentepersoneel.

De omzendbrief van de Minister van Binnenlandse Zaken van 5 Augustus 1948 aan de Provinciegouverneurs, de Arrondissementscommissarissen, Burgemeesters en Schepenen van al de gemeenten van het Koninkrijk bepaalt dat vanaf 1 Juli 1949 de kaders moeten ingenomen zijn door personeel met vaste benoeming. Vermits men vanaf 25 Augustus 1939 niet meer heeft kunnen overgaan tot vaste benoemingen en dat er praktisch verschillende jaren te voren geen vaste benoemingen meer zijn gebeurd, mogen we zeggen, dat nationaal gezien een zeer groot deel van het gemeentepersoneel in tijdelijk dienstverband is.

Om in vast verband benoemd te worden, worden de personeelsleden vóór 25 Augustus 1939 in dienst genomen,

La loi du 25 avril 1933 sur les pensions du personnel communal et l'arrêté-loi du 30 décembre 1933 prévoient que les agents communaux temporaires des cadres définitifs opèrent des versements à la Caisse de répartition ou aux caisses locales de pensions.

L'arrêté-loi du 28 décembre 1944 créant l'Office national de Sécurité sociale prévoit les catégories de travailleurs tombant sous l'application de cet arrêté-loi. La circulaire de l'O. N. S. S. du 17 septembre 1945 détermine que l'arrêté-loi s'applique aux personnes occupées au service des administrations communales qui sont exclues du bénéfice de la loi du 25 avril 1933 et de l'arrêté royal du 30 décembre 1933 relatifs aux pensions du personnel communal.

La circulaire du 5 août 1948 du Ministre de l'Intérieur aux Gouverneurs de province, aux Commissaires d'arrondissement, aux Bourgmestres et Echevins de toutes les communes du Royaume stipule qu'à partir du 1er juillet 1949 les cadres doivent être remplis par du personnel nommé à titre définitif. Comme il n'a plus été possible, à partir du 25 août 1939, de procéder à des nominations définitives et eu égard au fait qu'en pratique, il n'y a plus eu de nominations définitives plusieurs années avant cette date, nous pouvons dire, envisageant la question sur le plan national, qu'une grande partie du personnel communal est temporaire.

Pour être nommés définitivement, les agents entrés en service avant le 25 août 1939 sont régularisés sans examen.

zonder examen geregulariseerd. Zij die na die datum in dienst zijn gekomen, — en dit zijn veruit de meeste, — moeten onder dezelfde voorwaarden als de buitenstaanders deelnemen aan een vergelijkend examen, zulks tengevolge der wetten van 3 Augustus 1919 en 27 Mei 1947 inzake voorkeurrechten voor oudstrijders en soortgelijken, en waar deze laatsten, in geval van wedstrijd, nog een percentage van punten op de behaalde punten verkrijgen.

De regularisatie der tijdelijken zo opgevat — zie besluiten van de Regent dd° 30 April 1947 (*Staatsblad* 15 Mei 1947), 10 April 1948 (*Staatsblad* 19-20 April 1948), 11 April 1948 (*Staatsblad* 19-20 April 1948) — gaat vele tijdelijken voor het gevaar stellen, dat zij zullen verdrongen worden door de prioritair-buitenstaanders.

Het feit nu dat zij, onderworpen zijnde aan de wet op de pensioenen voor gemeentepersoneel, onttrokken zijn aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, kunnen zij van geen enkel sociaal voordeel van deze Rijksdienst meer genieten. Zij kunnen geen steun trekken in geval van werkloosheid en hun kindergeld, alsmede de vergoeding bij ziekte en invaliditeit komen ernstig in gevaar.

Vele gemeentebesturen hebben nog maar onlangs hun permanent tijdelijk personeel aangesloten bij de Omslagkas voor gemeentelijke pensioenen, ingevolge de onderichtingen van de Minister van Binnenlandse Zaken, dd° 28 Februari 1948. De stad Antwerpen heeft zulks zelfs gedaan voor haar voorbijgaand tijdelijk personeel. Nochtans moesten de hogere instanties weten, dat kortelings de regularisatie van de tijdelijken moest doorgaan en waren zij op de hoogte van de condities dezer regularisatie, moesten zij de gevolgen voorzien hebben die hieruit zouden voortvloeien voor de tijdelijken.

Moeten nu de personeelsleden het slachtoffer worden van deze dubbelzinnige toestand!

Dat mag net. Er dient bij hoogdringendheid ingegrepen langs wetgevende weg. In de eerste plaats dient het onderscheid te verdwijnen tussen « permanent » tijdelijken en « voorbijgaand » tijdelijken, de eerste zijn deze die een functie van doorlopende aard vervullen, de tweede deze die voorbijgaand zijn aangeworven, d.w.z. voor een stipt bepaalde tijd, of voor een buitengewone, tijdelijke of toevallige arbeid. Al diegene die niet vast benoemd zijn, dienen onderworpen te worden aan de R.M.Z.

Met het oog op de hachelijke toestand, waarin reeds nu talrijke afgedankte permanent tijdelijken zich bevinden, en de anderen die weldra hetzelfde lot zullen ondergaan, is het nodig de aansluiting bij de R.M.Z. met terugwerkende kracht te voorzien.

Om de geldelijke gevolgen van zulk een maatregel niet al te zwaar op de gemeentelijke en provinciale financiën te laten wegen, past het de gelden, bij de Omslagkas of autonome pensioenkas gestort, welke geen reden van bestaan meer hebben, terug te geven aan de gemeenten en provincieën.

Deze laatsten moesten voor hun permanent tijdelijk personeel 5 % (van de wedde) + 15 % (uit eigen middelen) = 20 %, zonder plafond, afdragen aan de Omslagkas.

Ceux qui sont entrés après cette date, — et ce sont de loin les plus nombreux, — doivent participer à un concours dans les mêmes conditions que les candidats étrangers à l'administration, en vertu des lois des 3 août 1919 et 25 mai 1947 concernant les priorités à accorder aux anciens combattants et assimilés et accordant encore à ces derniers, en cas de concours, un pourcentage de points sur les points obtenus.

Ainsi conçue — voir arrêtés du Régent des 30 avril 1947 (*Moniteur* 15 mai 1947), 10 avril 1948 (*Moniteur* 19-20 avril 1948), 11 avril 1948 (*Moniteur* 19-20 avril 1948), — la régularisation des temporaires exposera de nombreux temporaires au risque d'être évincés par les étrangers prioritaires.

Etant assujettis à la loi sur les pensions du personnel communal, ils ont été soustraits à l'Office national de Sécurité sociale et ne peuvent de ce fait bénéficier d'aucun avantage social de cet Office national. Ils ne peuvent recevoir de secours en cas de chômage et leurs allocations familiales, ainsi que les indemnités de maladie et d'invalidité, sont gravement compromises.

Il n'y a guère encore, beaucoup d'administrations communales ont affilié leur personnel temporaire des cadres permanents, à la Caisse de répartition des pensions communales, à la suite des instructions du Ministre de l'Intérieur, en date du 28 février 1948. La ville d'Anvers même l'a fait pour son personnel temporaire des cadres non-permanents. On devait pourtant bien savoir en haut lieu que la régularisation des temporaires allait se décider sous peu, et si l'on était au courant des conditions de cette régularisation, il fallait en prévoir les conséquences pour les temporaires.

Faut-il maintenant que les agents soient les victimes de cette situation ambiguë?

Cela ne se peut. Il y a lieu d'intervenir de toute urgence par voie législative. En premier lieu, il faut que disparaisse la distinction entre temporaires « permanents » et temporaires « à titre précaire », les premiers étant ceux qui remplissent une fonction à caractère continu, les seconds, ceux qui sont recrutés soit pour un temps nettement limité, soit pour un travail extraordinaire, temporaire ou occasionnel. Tous ceux qui ne sont pas nommés définitivement doivent être assujettis à l'O. N. S. S.

En considération de la situation critique qui est dès à présent le sort de nombreux temporaires licenciés des cadres permanents et que connaîtront bientôt les autres, il est nécessaire de prévoir un effet rétroactif à l'affiliation à l'O. N. S. S.

Pour ne pas faire peser trop lourdement les conséquences pécuniaires d'une telle mesure sur les finances communales et provinciales, il convient de faire restituer aux communes et aux provinces les fonds versés à la Caisse de répartition ou à des caisses de pensions autonomes et qui sont devenus sans emploi.

Les communes et les provinces devaient payer à la Caisse de répartition, pour leur personnel temporaire des cadres permanents, 5 % (du traitement) + 15 % (participation propre) = 20 %, sans plafond.

Voor de R.M.Z. zal dit bedragen :

8,25 % op de wedden van de bedienden + 16,75 % uit eigen middelen, tot plafond van 4.000 frank per maand;

8 % op de wedden der werklieden + 14,5 % uit eigen middelen, tot plafond van 4.000 frank per maand, plus 5 % voor het betaald verlof, zonder plafond.

Door de overdracht der gelden van de Omslagkas naar de R.M.Z. zullen de gemeenten en provinciën blijkbaar geen bijkomende financiële lasten op zich laden. Doch zelfs indien er nog een supplement moest worden bijgepast, dan is dit ten volle gerechtvaardigd met het oog op het herstel van een onrecht, dat klaarblijkend aan de permanent tijdelijken door de tegenwoordige wetgeving wordt verocrzaakt.

Pour l'O. N. S. S. le montant sera de :

8,25 % sur les traitements des employés + 16,75 % de participation propre, jusqu'à un plafond de 4.000 francs par mois;

8 % sur les salaires des ouvriers + 14,5 % de participation propre, jusqu'à un plafond de 4.000 francs par mois + 5 % pour les congés payés, sans plafond.

Le transfert à l'O. N. S. S. des fonds de la Caisse de répartition n'imposera évidemment aucune charge supplémentaire aux provinces et aux communes. Et même s'il fallait encore un supplément de rajustement, la réparation de l'injustice évidente que la législation actuelle fait subir aux temporaires des cadres permanents, le justifierait entièrement.

L. KIEBOOMS.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

De gemeente- en provinciebesturen zijn onderworpen aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, ingesteld door de besluitwet van 28 December 1944, voor al het personeel in tijdelijk dienstverband.

ART. 2.

Het artikel I van het Koninklijk besluit van 30 December 1933 omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel wordt ingetrokken, wat het tijdelijk permanent personeel betreft.

ART. 3.

Voor het tijdelijk personeel in dienst op het ogenblik van het van kracht worden dezer wet, of ontslagen sedert zes maanden, wordt de aansluiting bij de R. M. Z. met terugwerkende kracht geregeld voor ieder lid vanaf het ogenblik zijner indiensttreding.

ART. 4.

De bijdragen, door de gemeente- en provinciebesturen voor dit tijdelijk personeel afgedragen aan de Omslagkas voor gemeentelijke pensioenen of autonome pensioenkas-sen, worden hun terugbetaald.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Les administrations communales et provinciales sont assujetties, pour l'ensemble du personnel temporaire, à l'Office national de Sécurité sociale institué par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

ART. 2.

L'article 1er de l'arrêté royal du 30 décembre 1933 relatif au statu de pension du personnel communal est abrogé en tant qu'il concerne le personnel temporaire des cadres permanents.

ART. 3.

En ce qui concerne le personnel temporaire en service au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, ou licencié depuis six mois, l'affiliation à l'O. N. S. S. aura lieu pour chaque agent avec effet rétroactif au moment de son entrée au service.

ART. 4.

Les cotisations versées pour ce personnel temporaire par les administrations communales et provinciales à la Caisse de répartition des pensions communales ou à des caisses de pensions autonomes leur seront restituées.

ART. 5.

Bij de aanstelling in vast verband worden de bijdragen, door de gemeente- en provinciebesturen gestort aan de diverse pensioenkassen, overgedragen aan de Omslagkas voor gemeentelijke pensioenen of autonome gemeentelijke of provinciale pensioenkassen.

ART. 6.

De sedert zes maanden bij het van kracht worden dezer wet afgedankte tijdelijke personeelsleden genieten onmiddellijk al de vergoedingen, voorzien door de besluitwet van 28 December 1944 op de R. M. Z.

ART. 5.

Lors de la nomination définitive, les cotisations versées par les administrations communales et provinciales aux diverses caisses de pensions seront transférées à la Caisse de répartition des pensions communales ou à des caisses de pensions autonomes communales ou provinciales.

ART. 6.

Les agents temporaire licenciés depuis six mois lors de l'entrée en vigueur de la présente loi bénéficient immédiatement de toutes les indemnités prévues par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 sur l'O. N. S. S.

L. KIEBOOMS,
L. MELLAERTS,
G. VAN DEN DAELE,
H. WILLOT.
